

MUSTRA

A múlt értékeivel, a jelen gondjaival és az előttünk álló jövő kérdéseivel egyaránt foglalkozunk folyóiratunk 2005. évi második számában.

Adamikné Jászó Anna Jókai időszerűsége című tanulmányában az ismert író „lefokozásával” foglalkozva, egyben múlt értékeinek megóvására hívja fel a figyelmet. Aggódásával egyetértünk, sőt, úgy gondoljuk, hogy a felvetett probléma túlmutat Jókain, s kimondatlan is azt az alapproblémát érinti, hogy a pedagógia miként viszonyuljon a múlt értékeihez. A kérdés természetesen nem csak az irodalomtörténetet, nemcsak a pedagógiát, hanem egész társadalmunk jövőjét érinti. Illyés Gyula évtizedekkel ezelőtt zseniális előrelátással ezt így fogalmazta meg: „Allarik hordái nem úzták úgy szét a közösség tagjait, mint Watt és Edison lángelméjének angyalhadai. Pusztításuk klasszikusan végzetes, mert ők a jövőt szolgálják. Mindent meg kell tennünk minél egyetemesebb elterjedésükért, de nincs nemesebb feladat, mint káros hatásuk megállítása.” Illyés Gyula gondolata és Adamikné írása nyomán felmerül bennünk, hogy csorbulhatnak-e azok az irodalmi értékek, melyek többek között Jókai nevéhez fűződnek?

A fentiekkel bizonyos mértékig összefügg Jáki László írása. A család szerepének csökkenése, jelentőségének megkérdőjelezése idején tanulmánya azt bizonyítja, hogy az olvasás megszerettetésében a családnak döntő szerepe volt. A történelmi példák bemutatása nyomán felmerülhet a kérdés, hogy az olvasó diákok számára rohamos csökkenése idején lemondhatunk-e a család ilyen irányú támogatásáról?

Sokak számára ismert tény, hogy a lengyel-magyar barátság egyik lényeges történése volt a II. világháború idején a lengyel menekültek számára felállított balatonboglári iskola. Kevesen tudják azonban, hogy az iskola felszereltségét, működését jelentős állami és társadalmi támogatás segítette. Szempontunkból különösen jelentős az iskola gazdag könyvtára. Igaz, hogy ez csak epizód volt a világháború borzalmai között, de az iskolának nyújtott szellemi és anyagi támogatás több figyelmet érdemel. Kapronczay Károly tanulmánya az iskola munkájának megismerését segíti.

A jelen gondjai között örömmel adtunk helyet Örményiné Farkas Judit írásának, aki beszámol a Könyvtárostanárok Egyesületének „hatalmas érdeklődés” mellett megtartott tavaszi közgyűléséről.

Ugyancsak a könyvtárostanárokat érinti Pallos Zsuzsanna írása, melyben arról számol be, hogy az Egyesült Királyságban a könyvtáros szakma az egyik legnépszerűbb hivatás. A hír érdekes, de felkelti a kíváncsiságunkat is. Felvetődik, hogy mit kellene tenni hazánkban, hogy hasonlóról számolhassunk be?

G. Gődény Andrea és Kolláth Erzsébet egy alsó tagozatos olvasásprojektről számolnak be. Az értő olvasáshoz, az olvasás megszerettetéséhez a mesék világán visz az út. A mesék feldolgozásához, a mese megszerettetéséhez kínál új módszereket az írás.

A tudomány „működése” iránt érdeklődő olvasóink figyelmébe ajánljuk Schubert András A hálózatok tudományometriája és a tudománymetria hálózatai című tanulmányát. A tudománymetria eredményei is megerősítik az együttműködés, a mások munkájára való építés fontosságát a tudományos ismeretek létrehozásában.

A szerzői jog a hagyományos könyvtárosi munkának nem volt szerves része. A tudásközvetítésben végbement technológiai fejlődés megváltoztatta szellemi javakhoz való hozzáférés jogi megítélését is. Erről nyújt tájékoztatást a kérdés kiváló ismerője, Mezei Péter.

Szeretettel gratulálunk **Bencédy József nyelvésznek** – aki rendszeresen megtisztelti folyóiratunkat írásaival – abból az alkalomból, hogy nyelvemvelő munkájáért **Arany Kazinczy-díjban** részesült.